

buiten band

Jaargang 40 - Herfst 2021
Uitgave van de Vereniging
van voormalig medewerkers ANWB
Lid van Koepel Gepensioneerden

Voor leden door leden

vg-anwb

www.vg-anwb.nl

Buitenband is het kwartaalblad van de Vereniging van voormalig medewerkers ANWB, de VG-ANWB.

Redactie

Marga Feenstra, hoofdredacteur
Mieke Geursen
Frans de Kok
Chris Soudan
Jos Vroomans

Mail

buitenband@vg-anwb.nl

Bijdragen van

Hendrik & Lief
Benó Koens
Wouter van der Meer
José Noordman
Gerard de Regt
SeniorWeb
Suzanne Vrolijk
Sophie van Wijk

Vomgeving

Chris Soudan
vormgeving@vg-anwb.nl

Puzzel

Hans Middelraad
puzzel@vg-anwb.nl

Illustratie

Hendrik & Lief
agenda's, kalenders en albums
www.hendrikenlief.nl

Druk Buitenband

Grafia Media Groep, Pijnacker

Kopij volgend nummer

In overleg met de redactie,
uiterlijk 24 oktober 2021 naar:
buitenband@vg-anwb.nl

Groen, oranje, bruin: herfst

Het 'zit' in de lucht, de geur van natte bladeren, van paddenstoelen die door dat bladerdek uitpiepen. Kastanjes vallen op je hoofd als je niet oppast tijdens een fijne wandeling in het bos. Met een beetje geluk hebben we er ook een zonnetje bij en kunnen we de mooiste foto's maken tot je smartphone of je simkaart bijna vol is. Waar stopt u die foto's? In de iCloud natuurlijk! De wat? Lees maar op pagina 14 hoe SeniorWeb dat oplost.

Een van de ANWB-fotografen is Freek Zieck. Althans, ex-fotograaf want inmiddels heeft hij zijn fotoapparatuur aan de wilgen gehangen. Lees zijn 'story' op pagina 10. Wellicht herkent u namen van medewerkers met wie Freek heeft gewerkt.

Bent u fervent wandelaar of fietser? Ooit gehoord van 'Happen&Trappen' en van 'Happen&Stappen'? Op pagina 16 leest u over deze organisatie die bewegen en lekker genieten heeft weten te stoppen in mooie wandel- en fietstochten. In Nederland en in België.

Geweldig is het verhaal van Wouter van der Meer die een verzoek schreef aan de redactie van Buitenband. Op pagina 15 staat zijn zoektocht naar een afbeelding met als extraatje, een leuke anekdote van de wegwacht.

Tja, en laat nou net Wouter niet eens lid zijn van onze vereniging! Zo jammer dat u als lezer/vg-anwb-lid niet in de pen klimt zoals in 2016 toen Bert van der Snoek, toenmalige hoofdredacteur van Buitenband zijn verwondering verwoordde in zijn voorwoord. En boem, een mailbox vol reacties! Dat zie ik ook graag. Herinneringen, leuke anekdotes, die moeten er toch zijn!

Ik wens u een kleurrijke herfst!

Marga Feenstra

Hoofdredacteur Buitenband
buitenband@vg-anwb.nl

Hendrik & Lief Dise het zelf

Hendrik & Lief producties

Bezoek onze website: www.hendrikenlief.nl mail: info@hendrikenlief.nl

deze Buitenband

Happen en Stappen
in de herfst

Freek Zieck,
iets leuks is niet altijd voor eeuwig

Boottocht door de Alde Feanen
met een stop in Grou

Columns

- 13 Zijpaden
- 20 Taal dingetje

Interviews

- 6 Gesprek met RCP'er Roelof Ijspeerd
- 10 Dag ANWB en dan..., Freek Zieck
- 21 Vitaal, Aad Teeling

Toerisme

- 16 Happen en Trappen en Happen en Stappen

En ook ...

- 2 Voorwoord
- 4 Welkom, Cor van der Heiden
- 5 Wegwijs bij de VG-ANWB
- 5 Van het bestuur
- 8 RCP-berichten

- 9 Langs de meetlat van het leven
- 14 SeniorWeb
- 15 Wegenwacht
- 18 Excursie Friesland
- 22 Pensioen & Zorg
- 23 Ledensecretariaat
- 23 VG-ANWB het land in
- 24 Puzzel

Welkom

Wie Cor van der Heiden
Uit Den Haag

Werkte bij de ANWB vanaf 1995 als beveiligingsbeambte en in 1999 werd ik gevraagd om in dienst te treden bij de ANWB als directiechauffeur.

Mijn motto
Nooit te laat zijn

"Mijn eerste kennismaking en stappen binnen de ANWB waren als beveiligingsbeambte. Al na een paar weken viel mij de leuke sfeer op binnen het bedrijf. Iedereen kende elkaar. Door ROV-ritten voor de Alarmcentrale (repatriëring onbeschadigd voertuig) heb ik in een paar jaar tijd zowat heel Europa gezien. Van Turkije tot Ierland en alle landen die er tussen in liggen."

"Voordat ik bij de ANWB kwam werken, was ik chauffeur bij een ministerie. Dit was bekend bij de ANWB en al redelijk snel vroeg de directeur ABS Rein van den Oever of ik invalchauffeur wilde worden bij afwezigheid van de andere twee chauffeurs. Dat was mijn eerste kennismaking met de heer Nouwen."

"In 1999 werd Guido van Woerkom directeur en kwam ik in vaste dienst van de ANWB als chauffeur. Met Frits van Bruggen heb ik 1,5 jaar gewerkt. Zowel Nouwen, Van Woerkom en Van Bruggen zorgden altijd goed voor de chauffeurs. "Heb jij al gegeten?" of "wil je als het kan mee naar binnen?" Vaak waren de dagen langer dan gepland en moest ik soms lang op de heren wachten.

But that's part of the job ..."

"In 2016 kreeg ik gezondheidsklachten en in 2018 moest ik helaas de ANWB verlaten. Nu ben ik de chauffeur van mijn vrouw en als ik haar moet ophalen bij de kapper of de nagelstudio moet ik altijd langer wachten dan de opgegeven tijdstip. Er is dus niet veel veranderd."

“Nihil agere delectat”

Het is plezierig niets te doen. Dat is een aantrekkelijk vooruitzicht als je pensioen nadert. Weg met die volle agenda, een mailbox die leegraakt en bovenal geen saaie en vaak overbodige vergaderingen meer. Een tijdperk zonder druk gloort aan de horizon, niets moet meer. Je omgeving echter weet ook dat je gepensioneerd bent en voordat je het weet ben je bezig met allerlei vrijwilligerswerk. Er zijn dagen waarop het lijkt alsof je weer gewoon aan het werk bent. Een volle agenda en haastig rep je je van de ene naar de andere afspraak. In vrijwilligersland wordt er behoorlijk wat vergaderd. Gelukkig zijn de meeste vergaderingen in je woonomgeving zodat je er op de fiets naartoe kunt. Goed voor de broodnodige beweging.

En dan komt de corona-crisis. Het vergaderen gaat gewoon door maar dan digitaal. Eerst is dat wel aardig maar al gauw merk je dat je het fysieke contact met je mede-vergaders mist. Omdat iedereen terecht fysieke contacten mijdt, wordt er ook weinig georganiseerd, een sociaal isolement dreigt. Gelukkig lijkt het erop dat we gaan leren leven met het corona-virus en dat het normale leven weer kan worden hervat. We kunnen elkaar weer in levende lijve ontmoeten.

Dat is wat mij betreft een wezenlijk kenmerk van onze VG-ANWB. In de korte periode waarin ik voorzitter ben heb ik gemerkt dat de koffietafels die de RCP'ers organiseren daadwerkelijk in een behoefte voorzien. De kleinschaligheid ervan is juist een sterkte. Wat mij betreft gaan we het organiseren van kleine, lokale activiteiten stimuleren en faciliteren.

De ANWB heeft een nieuwe CEO, Marga de Jager. Begin oktober heeft het bestuur een gesprek met haar. De goede relatie die we met de vorige hoofd directeur hebben gehad, willen we graag met haar voortzetten.

Tenslotte nog een onderwerp dat ons allen aangaat. De wijziging van de pensioenwetgeving. Wat betekent dat voor gepensioneerden? De komende tijd zullen we daar zeker aandacht aan schenken. Met informatie maar ook met voorlichtingsbijeenkomsten. “Nihil agere delectat”, het zit er voorlopig niet in.

Van het bestuur, dit keer

Coen van Hoogdalem

Wegwijs bij de VG-ANWB

Adres vereniging VG-ANWB
Secretaris VG-ANWB
Goudenregenzoom 122
2719 HD Zoetermeer
Tel. (079) 888 6210
secretaris@vg-anwb.nl
Bankrekeningnummer
NL 47 INGB 0003 8160 27
ten name van: Vereniging van
voormalig medewerkers ANWB
Handelsregister: KVK 40409787

**Adres ledensecretariaat, berichten,
regiocontacten, activiteiten,
evenementen, e.d.**
Ledensecretariaat VG-ANWB
Roerdomplaan 53
2261 AW Leidschendam

Bestuur
Voorzitter
Coen van Hoogdalem
voorzitter@vg-anwb.nl
Secretaris
Frank Twiss
secretaris@vg-anwb.nl
Penningmeester
Bert Nollen
penningmeester@vg-anwb.nl
Coördinator Ledensecretariaat
Jos Vroomans
ledensecretariaat@vg-anwb.nl
Coördinator RegioContactPersonen
Gerard de Regt
coördinatie-rcp@vg-anwb.nl
Coördinatoren Evenementen
Jacques van 't Riet
Jaap de Wever

Assistentie ledensecretariaat
Aanmeldingen
Maritza Vroomans
Ledenbestand
Agnes Brugmans
Maritza Vroomans
Jubilea, huwelijken, etc.
Ellen Natzijs
ledensecretariaat@vg-anwb.nl

Activiteitencommissie
Mieke Geursen
Anneke de Regt-Julsing
Jacques van 't Riet
Jaap de Wever
activiteiten@vg-anwb.nl

Fotografie
Mieke Geursen
Thijs Tuurenhout
Jos Vroomans
fotografie@vg-anwb.nl

Website www.vg-anwb.nl
Jos Vroomans
webmaster@vg-anwb.nl

De VG-ANWB is betrokken bij:
De Nationale APF
Bert Nollen
www.denationaleapf.nl
Sociaal Fonds
Hans Deijns
en is lid van:
Koepel Gepensioneerden
Beno Koens
Dick Kooman
www.koepelgepensioneerden.nl

Interview met RCP'er Roelof Ijspeerd

Bezig blijven houdt je jong

Voor ik het weet, ben ik het huis voorbij. Verscholen achter een bomenrij, in het groene buitengebied van Hengelo tref ik het paleisje aan van Roelof en Roelie Ijspeerd. Hier vertelt Roelof mij over zijn bijzondere bezigheden.

Roelof wordt in 1943 in Enschede geboren. Als hij na zijn lts in een garage werkt, attendeert zijn moeder hem op een vacature bij de ANWB als hulpmonteur bij Autokeuringen. Roelof solliciteert bij de heren Van Drunen en Van Deelen en begint in 1959 op het Autokeuringsstation in Enschede, gevestigd in een oud koetshuis. Hij werkt hier samen met twee chefs en een collega hulpmonteur. Zijn contract loopt tot aan zijn diensttijd. Destijds een gebruikelijke looptijd, zodat men op die manier eenvoudiger afscheid van iemand kon nemen, als dat nodig bleek. Bij terugkomst uit dienst is er geen plek voor hem bij Autokeuringen, wel bij de Wegenwacht, maar hier bedankt hij voor. Hij gaat in diverse garages aan het werk en is later bij Akzo verantwoordelijk voor het onderhoud van de directie-auto's. Wanneer Akzo overweegt dit onderhoudswerk af te stoten, krijgt Roelof van een oud-collega een tip dat er weer een vacature is bij de ANWB. Als hij informatie inwint voor deze man, krijgt hij van Kees Dijkhuizen te horen dat hij vooral zelf ook moet solliciteren. Ze solliciteren beiden en Roelof krijgt de baan.

Hij werkt vervolgens van 1970 tot januari 2000 als technochef en keurmeester op het Technostation Enschede, met regelmatig een detachering naar andere vestigingen. Dan volgt de reorganisatie, waarbij veel keuringsstations worden gesloten en stopt Roelof voortijdig bij de ANWB. Zijn pogingen om een alternatief plan, een samenwerking van keuringsstations en wegenwachters, nogmaals in de OR bespreekbaar te maken, mochten niet baten.

Stolpersteine project

Op 57-jarige leeftijd neemt Roelof met een goede regeling afscheid en richt zich op zijn hobby's. Een daarvan is het

Stolpersteine project. Stolpersteine, ofwel struikelstenen, is een project van de Duitse kunstenaar Gunther Demnig. Het is een over geheel Europa verspreid monument voor de slachtoffers van het nationaalsocialisme. Wellicht kent u de kleine steentjes met messing kop in het trottoir voor de vroegere woonhuizen van mensen die door de nazi's zijn vervolgd. Al jarenlang struint Roelof de binnen- en buitenlandse archieven af op zoek naar gegevens van deze mensen, zoals naam, woonplaats, datum deportatie en de plaats en datum van overlijden. Vervolgens krijgt de kunstenaar opdracht de Stolperstein te vervaardigen.

Ik luister naar indrukwekkende verhalen over hoe het veel mensen daadwerkelijk is vergaan in een kamp of inrichting, maar ook hoe het Roelof bijvoorbeeld lukte om de anonieme rustplaats van een Nederlands oorlogsslachtoffer in het plaatsje Luka in Duitsland te achterhalen. Hoewel deze hobby veel leed laat zien uit de oorlog, geeft het ook opluchting en duidelijkheid, met name voor de nabestaanden. Vanuit zijn interesse in de verhalen van al die slachtoffers bezoekt hij, samen met zijn vrouw Roelie, diverse kampen. Een heel bijzondere hobby dus, die ooit begon met een postzegelverzameling van herdenkingszegels uit de tweede wereldoorlog, waarbij hij op zoek ging naar bijbehorende 'gelopen poststukken'. Mede door het verzetsverleden van zijn moeder en veel van zijn kennissen, had hij toegang tot enorm veel informatie en oorlogsverhalen.

RCP in Twente

We schakelen terug naar de ANWB en Roelof vertelt me dat hij sinds 2011 regiocontactpersoon is, waarbij hij een deel van de regio van Ben Boswinkel

heeft overgenomen. Zijn regio Twente is een klein clubje van ongeveer 22 leden, met wie hij het gebruikelijke contact onderhoudt op verjaar- en jubileumdagen. "Dat wordt altijd bijzonder op prijs gesteld", zegt hij. Van een collega RCP heeft hij gehoord van de mogelijkheid een regionale bijeenkomst te organiseren, wat hij geen slecht idee vindt.

Oldtimers en pubers

Met zijn 77 jaar komt Roelof soms tijd te kort. Jarenlang heeft hij auto's en bussen teruggereden voor de Alarmcentrale. Voor de grotere voertuigen wist Harry de Loenen hem altijd wel te vinden. Regelmatig is hij nog met zijn motor, een Maico oldtimer, te vinden op het motorcircuit. In 2014 was hij zelfs Nederlands kampioen oldtimer motoren. Maar er is meer. In tafeltennis vindt hij ontspanning, als speler, trainer en als bestuurslid. En vanwege zijn enorme kennis over de tweede wereldoorlog, wordt hij elk jaar uitgenodigd om in Hoyerswerda in Duitsland op middelbare scholen lezingen te geven. Met zijn verhalen en getuigenissen, is het een kleine moeite om een klas met pubers muisstil te krijgen. Tot slot lopen we nog even de tuin in.

Ik was vandaag bij twee actieve mensen met tijd voor elkaar, hun twee kinderen en hun kleindochter. Lekker bezig blijven houdt ze jong, dat is me wel duidelijk geworden tijdens dit gezellige bezoek in Hengelo.

Elk kwartaal gaat José Noordman op visite bij een RCP'er.
In dit herfstnummer bij Roelof Ijspeerd.

RCP berichten

nieuws – nieuwe RCP'ers – koffietafel – excursie

De RegioContactPersonen in het hele land nemen na de pandemieperiode de draad weer op. De bijzondere traditie die onze vereniging heeft, is het bezoeken van leden op kroonjaren en huwelijksjubilea. In de vakantieperiode zijn reeds weer bezoeken afgelegd en in het najaar zal dit nog meer kunnen gaan gebeuren.

Koffietafels groot succes

Schreven we in de vorige Buitenband bij de RCP-berichten nog heel voorzichtig over het Experiment Koffietafel, inmiddels is gebleken dat het een groot succes is.

In veel regio's was de animo zo groot dat er zelfs twee sessies moesten worden georganiseerd. Het experiment zal worden geëvalueerd tijdens de RCP Jaarvergadering op 3 november 2021. Mogelijk kan de vergadering een duidelijk advies voor het bestuur opstellen over het resultaat van dit experiment.

Ook RCP'er worden?

De vrijwilligers van de VG-ANWB, de RegioContactPersonen, kunnen een handje meer heel goed gebruiken. Contact met de leden is natuurlijk geweldig, maar vraagt soms behoorlijk veel werk. Sommige RCP'ers hebben een partner die heel graag bijspringt. Handiger en wellicht verstandiger is het als een contactpersoon zijn of haar regio kan delen met nog iemand anders. In het gebied Rotterdam-Noord, tussen Vlaardingen en Nieuwerkerk is nog een vacature. Tenslotte wil ik alle leden van onze vereniging oproepen zich in de eerste jaren van hun lidmaatschap extra voor de vereniging in te zetten als RegioContactPersoon. Deze functie is plezierig vanwege het contact met vele oud-collega's in de buurt. Omdat we allen ouder worden, is regelmatige wisseling van de wacht aan de orde. Het zou helpen als leden die als 'opvolger' in

hun regio willen fungeren, nu al bekend zijn. Als niemand dit mooie werk wil oppakken, zal de traditie "RCP" letterlijk doodbloeden. En dat willen we niet.

Interesse voor dit dankbare vrijwilligerswerk? Gerard de Regt legt graag uit wat een RCP'er precies doet.

Gerard de Regt, Bestuurslid

Mini-bijeenkomst

Op initiatief van Joke van Veen, de Regio-contact-Persoon voor

regio Den Haag West (regio 41), zijn de collega's van vijf andere regio's in Den Haag en omgeving bijeen geweest. Op 5 augustus wisselden ze hun ervaringen uit.

Regio 17

Op uitnodiging van Mieke Geursen (regio 17) kwamen elf leden van de

vereniging naar het Wapen van Voorschoten. De heer Kerkhof werd ter gelegenheid van zijn 75e verjaardag in het zonnetje gezet. Hij ontving een mooi bloemstuk.

Regio 82

De eerste koffietafel was in het Gelderse Laren. Hier organiseerden

Sjoerd en Marietje Kistemaker twee koffietafels. Een op 8 juli waar 17 mensen acte de présence gaven en een op 14 juli met 22 deelnemers.

Regio 71

Vanwege de grote opkomst heeft Michel Ponsen voor zijn regio Midden-

Brabant (71) twee koffietafels georganiseerd. Een in Breda waar 28 personen aan de lunch aanschoven. De ander in De Moer, een van de drie kerkdorpjes van Loon op Zand. Hier waren 27 mensen aanwezig.

Regio 32

Eind juli organiseerde Kees-Jan van Ginkel in zijn regio, Zuid-Holland

Oost 32, een koffietafel in het restaurant van de golfclub van Alphen aan de Rijn. Hier werd niet alleen genoten van de voortreffelijke lunch, goede gesprekken gevoerd over het wel en wee van de dag, maar ook de Buitenband werd genoemd.

Regio 50

Eveline Debrichy van regio 50 (Zoetermeer) kreeg 25 mensen aan de koffie-

met-gebak in restaurant De Kromhoeve. Voor degenen die op 23 juli niet konden, organiseert Eveline nog een koffietafel in september.

Langs de meetlat van het leven

van Wilma van Mastrigt-Pol

1 Geboren en/of getogen

In april 1958 ben ik in Vlaardingen geboren. In december datzelfde jaar verhuisde ons gezin naar een ruime woning in Hoogvliet. En deze plaats is nog steeds mijn woonstek.

2 Gewerkt bij de ANWB

Van 1977 tot 2002 werkte ik op de vestiging in Hoogvliet. De vestigingen waren eerst bekend onder de naam ANWB-kantoren maar zijn later tot ANWB-winkels omgedoopt. Daarna verdiende ik mijn sporen tot 1 januari 2018 op het hoofdkantoor, het Bureau Medezeggenschap.

3 Hoogtepunten

Mijn privé hoogtepunt is dat ik 15 jaar geleden Henk heb ontmoet. Een aardige man van wie ik nu zielsveel houd en heel gelukkig ben.

Tot die tijd had ik weinig geluk in de liefde.

4 Dieptepunten

Het grootste dieptepunt in mijn leven is de diagnose borstkanker in september 2018. Dat heeft ons leven totaal op zijn kop gezet. Het omgaan met de beperkingen die dit nu geeft, is best lastig. We maken er samen het beste van!

5 Pensionering, een verlossing of een ramp?

Ik had graag nog een paar jaar doorgewerkt maar liep door een matige gezondheid al jaren op mijn tenen. Dus ja, toch wel een verlossing. Gelukkig spreek en zie ik nog enkele collega's.

6 Tijdspassing

Ik houd van fietsen, wandelen, terrasjes, dierentuin Blijdorp, met vriendinnen afspreken, koken enzovoort.

7 Als ik mij alleen voel, dan ...

Zeker in het begin van de coronatijd heb ik me vaak alleen gevoeld. Henk maakt lange dagen op zijn werk en alles viel weg. De afspraken met o.a. vriendinnen, het sporten enzovoort. Gelukkig is nu weer meer mogelijk.

8 Ouder worden is nu leuker dan vroeger voor mijn ouders

Dat weet ik niet. Ik vind het heel lastig om te vergelijken.

9 Als ik nog jong en fruitig was, dan ...

Had ik, wat het werk betreft, meer mijn hart gevolgd. Mijn hart ligt in de zorg. Toen ik op mijn 18de van het vwo afkwam, had ik al een slechte rug. Ik heb er toen voor gekozen niet de zorg in te gaan. Wel jaren vrijwilligerswerk gedaan in de ouderenzorg. Heerlijk was dat!

10 Mijn glas is eerder halfvol dan halfleeg

Mijn glas is meestal halfvol. Gelukkig wel. Ik heb de positiviteit overgenomen van mijn moeder. Ook zij heeft veel meegemaakt in haar leven en bleef toch altijd op de been. Herkenbaar.

11 Als je morgen bij mij komt eten dan krijg je

Een heerlijke Spaanse stoofschotel met onder meer tomaat, gehaktballetjes en kikkererwten.

van Harry de Waard

1 Geboren en/of getogen

Geboren in Wateringen op 27 juni 1952. En daar woon ik nog steeds met plezier.

2 Gewerkt bij de ANWB

Ik werkte voor mijn pensionering als Wegenwacht in Regio West

3 Hoogtepunten

Mijn overgang van de garage naar de Wegenwacht zeker een hoogtepunt maar nog belangrijker zijn de geboorten van mijn vier kinderen. Het fijne gezinsleven en mooie familiecontacten. Dat geeft mijn leven glans.

4 Dieptepunten

In het werk overleden twee jonge collega's en dat hakte erin. Maar via de ANWB kreeg ik psychologische begeleiding. En al het bovenstaande behoort dan voorgoed tot je uitrusting om door te gaan met het leven. Juist ook in verlies en verwerking zitten leermomenten om daarna verder te kunnen gaan.

5 Pensionering, een verlossing of een ramp?

Mijn pensionering beschouw ik ook als een 'verlossende' bevrijding. Na het regime van arbeid is het vooral fijn om dingen te doen waar je zelf zin in hebt op het moment dat het jou uitkomt. En die je volledige interesse hebben.

6 Tijdspassing

In mijn 'vrije' tijd volleybal ik en doe ik vrijwilligerswerk. En voor onderhoud aan mijn lichaam fiets en wandel ik.

7 Als ik mij alleen voel, dan ...

Dan kan ik gelukkig goed praten met mijn vrouw en familie. Dat is fijn en geruststellend. Ik hoef niets op te kroppen.

8 Ouder worden is nu leuker dan vroeger voor mijn ouders

Ouder worden is leuker geworden omdat onze generatie betere financiële middelen heeft en daardoor meer mogelijkheden om een mooie periode na arbeid te kunnen meemaken.

9 Als ik nog jong en fruitig was, dan ...

Als ik nog jong en fruitig was dan, zou ik dezelfde keuzes maken. Kortom ik kijk tot nu toe tevreden achterom.

10 Mijn glas is eerder halfvol dan halfleeg

Mijn glas is en blijft eerder halfvol dan halfleeg. Ik heb zoveel fijne mensen om mij heen.

11 Als je morgen bij mij komt eten dan krijg je

Als je morgen bij mij komt eten dan krijg je lasagne op je bord die mijn vrouw heeft gemaakt. Zij is een betere kok en ik ben de liefhebber van haar kookkunsten.

Op deze pagina vragen we elke keer twee VG-ANWB-leden het hemd van het lijf over hun leven.

Dag ANWB en dan ...

Iets leuks is niet altijd voor eeuwig

Freek Zieck, fotograaf, houdt van nieuws online én op papier

Kersvers van de schoolbanken stuurt vader Zieck de jonge Freek aan het werk. Pa kent iemand bij de ANWB die vast wel een baan weet. Freek begint in 1964 bij de afdeling Bewegwijzering. In drie jaar tijd leert hij alle uithoeken van Nederland kennen. Tot de dienstplicht hem roept.

“In die drie jaar heb ik in de avond de fotovakschool gevolgd. Geslaagd natuurlijk. Maar in ‘dienst’ heb je aan die papieren niet veel,” vertelt Freek relaxed. “Na mijn dienstdienst kom ik eerst als fotograaf terecht bij de NOS, krijg ik allerlei opdrachten, maar toch vind ik de ANWB weer. Met in het achterhoofd: zodra er een vacature komt op de fotokamer voor laborant, grijp ik mijn kans.” Daarna wordt Freek een ‘Bekende Nederlander’ binnen de bond.

Auto's fotograferen en veel lachen

“Samen met de autojournalisten van Autokampioen kom ik in alle autofabrieken in de wereld. De journalisten schrijven, en ik fotografeer.” Samen met de internationale autopers geniet hij van dat leven. Hij laat de autotesters van de ANWB, Dirk Diepenhorst, Seppe Keus, Cor de Wolff en Jos van Overveld vele rondjes rijden in de heuvels van de Vogezen om testauto's zo mooi mogelijk op de gevoelige plaat vast te leggen.

Hij is niet alleen fotograaf maar zit tevens tot over zijn oren in de golfwereld. Het is dus niet zo vreemd dat van Leeuwenbergh Golf Club hem vraagt directeur te worden van de bv. We praten dan over 1993.

Golfen en terug naar de fotografie

Dag ANWB, hallo Golfwereld. “15 jaar auto's, op een gegeven moment denk je dat je alles wel hebt gezien. Die autojournalisten worden jonger, het sfeertje wordt anders en veel bekenden accepteren andere banen. Ook voor mij werd het tijd voor iets anders,” grinnikt Freek. Directeur zijn gaat hem echter minder goed af. “Het kinnesine tussen bestuur,

leden en sponsors is niet mijn ding, zo blijkt,” en Freek pakt na anderhalf jaar zijn biezen. “Commercieel denken en eeuwig geld nodig terwijl we gewoon willen golfen, niet echt mijn ding. Weet je wat ik doe? Ik ga gewoon weg”, besluit hij.

“Goh”, zegt Els zijn echtgenote, “waarom ga niet gewoon weer fotograferen. Daar was je altijd goed in...” “Eigenlijk heb je wel gelijk”, lacht Freek. Hij steekt zichzelf in moderne fotoapparatuur, verdiept zich in de nieuwe technieken, “want je moet weer op nul beginnen.” Hij zet een nieuw bedrijf als freelance-fotograaf op en het gaat verbazingwekkend goed. De telefoon staat 17 jaar lang niet stil. Opdrachten van DSM, drie golfbladen en de KLM om golftoernooien te fotograferen... “Op een gegeven moment heb ik met Ino van Lieshout van de ANWB aan Gewoon Geel gewerkt. Dat heb ik gedaan tot het blad ophield te bestaan.”

Pensioen

Op zijn 65e gaat hij echt met pensioen! “Ik was er wel klaar mee. Je krijgt te maken met van die jonge pr-dametjes en je groeit er uit, ach lul niet, dacht ik, ik stop gewoon.” “Misschien word ik wel heel blij als ik niet fotografeer. Als je iets heel erg leuks hebt, moet je niet denken dat dat voor eeuwig is.”

Hoe voel je je tegenwoordig

“Uitstekend, ik ben gezegend met kleine ongemakken, geen grote klachten. Beetje zwaar door corona, maar dat heb ik aangepakt. Inmiddels ben ik veel coronakilo's lichter. Ik slik elke dag een paar pillen, normaal toch, als je 74 bent. Ja, het gaat goed, ik voel me uitstekend.”

Erger je je wel eens aan iemand

"Aan ongemanierde mensen. Zoals bewust voordringen, heel irritant vind ik dat. Heb je bijvoorbeeld een parkeerplek gevonden, duikt iemand anders dat gat in. Ik stap niet uit en ga niet schreeuwen, maar mijn eerste halve uur is verziekt!"

Was jij vroeg het huis uit?

"Redelijk, ik was er wel aan toe. Op mijn 18e moest ik in dienst. Dan ga je automatisch het huis uit. Ik vond het wel een belevenis."

Wat zijn je dromen

"Ik heb een heel leuke MG gehad. Die heb ik op een zeker moment weggegaan. Toen droomde ik van een heel goede fiets. Die heb ik nu en daar ben ik heel tevreden mee."

Ben je wel eens bang

"Voor de generaties na ons. Je bent altijd bang of de jongeren het wel redden. Maar die angst hadden onze ouders en grootouders ook al."

Waar schaam je je voor

"Toen ik jong was, schaamde ik me voor mijn rode haar," bekent Freek. "Ik was zo rood als een kroot. Het ging op de lagere school al iets beter. Op mijn 6e riepen ze 'vuurtoren' naar me, maar dat ging vanzelf over." "Heb ik later nooit meer gehoord," zegt de inmiddels vergrijsde Freek.

Wat wil je nog heel graag doen

"Beetje op reis of zo binnen Europa. Ik was eens in Japan, dat vond ik interessant. Maar op de terugweg dacht ik: daar ga ik nooit meer heen. Vond ik echt verschrikkelijk, ik snap de mensen niet, het land niet. Zonde van mijn tijd. Nee, Echt Nooit Meer!" vertelt Freek gedecideerd.

Hoe moedig ben je

"Ik ben niet snel bang, maar ga dingen wel uit de weg. Als ik in een kroeg ben bijvoorbeeld en de beuk gaat erin, dan ben ik een van de eersten die weg is. Ik heb een hekel aan pijn of klappen krijgen, zeker als ik er zelf niet om heb gevraagd. Tenzij ik het zelf uitlok ..."

Van wie heb je het meest geleerd

"In mijn werk van mijn collega's. Als je van school afkomt of uit dienst, dan heb je een levenservaring van niks. Ik kwam op mijn 17e bij de ANWB terecht bij meneer Bijntema. Ik had net mijn rijbewijs en mocht in zijn Peugeot rijden," vertelt Freek trots. "Hij nam mij mee uit lunchen. Mijn ouders gingen nooit uit. Ik kon wel met mes en vork eten, zo erg was het niet, maar bepaalde manieren waren mij niet bijgebracht. Gewoontes en omgaan met mensen van een bepaald niveau, dat moet je gewoon leren. Ik was een blaag," lacht Freek. "Ik begon bij Tom Klok, van de cartografische afdeling en bewegwijzering. Mijn eerste dienstreis was met hem. Naar Limburg, wat een eind weg! Het leek wel een reis naar de zuidpool," zo ver vond Freek dat. "Ik was dat helemaal niet gewend. En als je dan later kijkt. Voor de alarmcentrale auto's ophalen, met veel vreemde valuta in verre landen en in je eentje Europa afreizen ..."

"Als je als broekie bij de ANWB gaat werken en meedraait, dan leer je veel. En overal kan je dat toepassen."

Wanneer was je het gelukkigst

"Toen ik weer met fotografie begon. Als een vis in het water voelde ik me. Heerlijk 's avonds lekker thuis, niet meer naar Schiphol voor een opdracht in de wereld en naar 5-sterren hotels. Maar lekker thuis."

Wat is de beste plek om te wonen

"Voorburg natuurlijk. Toen Els overleed in 2004 was het een nare tijd. We kenden elkaar 23 jaar waarvan 21 jaar getrouwd! Daarna heb ik ons huis verkocht en heb op vier plekken in Voorburg gewoond, ook in een van die prachtige woningen langs de Vliet. Nu woon ik in een appartement samen met mijn vriendin Cora, alweer aan de Vliet."

Welke wijsheid geef jij door aan volgende generaties

"Je bent nooit te oud om te leren. We leven in een rare wereld, maar dat was het 100 jaar geleden ook al. Toen zeiden de mensen ook dat de boel niet onder water moest komen te staan. Voorzichtig blijven met de aarde, is ook mijn boodschap."

Welke gebeurtenis heeft de grootste indruk op je gemaakt en waarom

"Pas geleden, de moord op Peter R. de Vries, een man met wie ik niets had. Het toont echter de verharding in de maatschappij. We moeten proberen niet zo te verharden. Geld witwassen? Geld was gewoon nooit wit, maar prima geld. Dagelijks wordt het erger," verwoordt Freek zijn emotie.

Wat is je motto

Laat je niet de les lezen.

*Tekst en foto's Marga Feenstra
Model: Ollie, portugese waterhond van de burens*

Zijpaden

Reportages voor de Toeristen-kampioen, vanaf 1987 REIZEN, brachten Suzanne Vrolijk naar mooie en interessante plekken in en buiten Europa. Zij koestert de herinneringen, maar sommige belevenissen nam zij bewust niet in haar artikelen op.

Aansluitend op een reportage van een teken- en schildercursus, bezoeken wij vrienden in hun Zuid-Franse openlucht-atelier. In het hoogseizoen betekent dat kamperen op hun terrein. Heel gemakkelijk in onze geleende tent.

Creatieve vakantie in Zuid-Frankrijk

In onze volgepakte auto arriveren Aad en ik in 1987 op Beauregard, een voormalige, gerestaureerde zijderupsenkwekerij in Zuid-Frankrijk. Hier wonen en werken onze vriend Leo Musch en zijn partner Eveline Oostendorp. In de zomer geven ze cursussen beeldende kunst en keramiek aan Nederlandse vakantiegangers. De afgelopen week was ik zelf cursist. Ik had mij voor REIZEN op Château de Boisson toegelegd op tekenen.

Opdringerige bezoekers

Wij zijn niet alleen blij onze vrienden weer te zien, maar ook omdat we zijn verlost van de schorpioenen in het smoorhete appartement op het kasteel. Een weeklang zijn we dagelijks bezocht door de griezels die bij voorkeur op de muur achter het hoofdeinde van ons bed vertoefden. Ze verschaften zich toegang via een brede kier onder de oude 'voor deur' van ons appartement. Deze bevond zich aan de voet van de lange kasteeltrap waaromheen het apparte-

ment is gebouwd. De kier 'dichten' heeft helaas niet geholpen. Dus wachtte de indringers een vroege dood.

Leo geeft mij alle vrijheid om me aan te sluiten bij zijn cursisten. Maar eerst naar het kampeerterrein. Ruud wijst ons een plek en helpt ons met de tent. Hij is ingenieur en komt elke zomer als klusjesman naar Beauregard. "Waar is het grondzeil?" vraagt hij zoekend in de kampeerspullen. Wij zoeken tevergeefs mee. Zijn volgende vraag gaat over de herkomst van de tent. "Geleend van collega's", antwoord ik argeloos.

"Kampeeders?" vraagt hij langs zijn neus weg. "Nou en of", antwoord ik zelfverzekerd. "Als het stil blijft, kijk ik hem verbaasd aan. "Ik mocht de tent lenen van de redactie van de Kampeeren Caravankampioen. Is er iets niet in orde?"

"Ik denk", zegt Ruud, "dat je collega's de onderdelen van twee tenten hebben meegegeven. Tenten van verschillend formaat."

Ik verschiet van kleur. Wat een blunder. "Maak je geen zorgen, ik kom er wel uit", zegt Ruud. "Het moet wel heel raar lopen, wil ik hier geen tent van kunnen maken."

Terwijl de temperatuur stijgt, blijft Ruud proberen. Het plastic waarin de tent is verpakt, doet dienst als grondzeil. Stokken worden vernuftig aan het doek vastgemaakt. De derde poging lukt zonder dat de tent in elkaar stort. Dankzij de goed voorziene gereedschapskist van Ruud en dankzij zijn creatieve geest en zijn geduld.

Vlucht naar dikke muren

Het licht is fel en flinkt steeds. Het duurt even voordat het tot me doordringt dat we in de tent liggen. Ik kom overeind, maar duik onmiddellijk in mijn slaapzak als een enorme knal de grond doet trillen.

"Onweer. We moeten hier snel weg", zeggen we tegen elkaar. Het begint keihard te regenen. We rennen naar het huis, waar Leo steeds meer mensen binnenlaat. Allemaal zijn ze geschrokken en allemaal willen ze schuilen. Leo dirigeert zijn gasten naar de woonkamer. "Dit kan een tijd duren", waarschuwt hij. "Maar blijf tot het veilig is."

Voor ons is er nog een kamer vrij. We mogen de hele week tussen de dikke muren logeren. En dat is fijn, want de tent is niet waterdicht, zo blijkt als wij de volgende morgen met andere kampeeders de schade opnemen. Maar ook echte kampeeders hebben het niet droog gehouden.

*Tekst Suzanne Vrolijk,
foto A. de Vries/archief Beauregard*

De 'cloud'

Wat is dat en wat kunt u ermee?

Tegenwoordig heeft bijna iedereen een smartphone. Maar waar laat je al die foto's die je maakt? De opslagruimte op de mobiel is vaak beperkt. Dan is de 'cloud' een geweldige uitkomst.

Als we het hebben over werken in de 'cloud', dan bedoelen we het werken en opslaan via internet. De informatie waar het om gaat, staat niet op een computer, maar wordt online opgeslagen en zweeft als het ware als een wolk (Engels: cloud) in de lucht. In dit artikel zullen we ons focussen op de meest gebruikte toepassing van de 'cloud', namelijk het opslaan van bestanden.

Hoe werkt u met de 'cloud'?

Om te werken in de 'cloud' heeft u een internetverbinding en een account bij een clouddienst nodig. Zodra u een account heeft aangemaakt, bepaalt u zelf welke bestanden u wilt opslaan in

de 'cloud'. Dit kunnen bijvoorbeeld de foto's en video's zijn die u met uw smartphone maakt, maar bijvoorbeeld ook de bestanden van uw vrijwilligerswerk op de computer.

Kost de cloud geld?

Als u een nieuw apparaat koopt, dan krijgt u daar vaak gratis een clouddienst bij. Hier ziet u de vier bekendste clouddiensten en de gratis opslagruimte die u daarbij krijgt. Heeft u meer opslagruimte nodig, dan kunt u overstappen naar de betaalde versie van de diensten. De kosten hiervan variëren van 99 cent per maand voor 100 GB (Google) tot € 9,99 voor 2 TB (Apple).

iCloud: Apple biedt standaard één gratis iCloud-abonnement met 5 GB opslagruimte bij aankoop van een Mac, iPhone of iPad.

OneDrive: Microsoft levert standaard 5 GB opslagruimte gratis op Windows 10-computers.

Google Drive en Foto's: de diensten van Google voor het opslaan van documenten en foto's en video's. Google-klanten krijgen in totaal 15 GB gratis online opslagruimte voor Google Drive, Google Foto's en de maildienst Gmail.

Dropbox: zelfstandige universele clouddienst die niet sterk verbonden is met een specifiek apparaat. Standaard krijgt u 2 GB gratis opslagruimte.

Wat zijn de voor- en nadelen van werken in de cloud?

De belangrijkste voordelen van werken in de 'cloud' zijn:

- Bij een brand of inbraak zijn de bestanden veilig, omdat ze buitenshuis staan opgeslagen.
- De bestanden zijn vanaf elk apparaat met internet benaderbaar. U heeft dus altijd uw vakantiefoto's bij de hand om deze te laten zien.
- Verschillende apparaten zijn met elkaar te synchroniseren. U ziet dus op de diverse apparaten dezelfde bestanden en kunt daarmee werken/iets laten zien.
- Online opslag kan worden ingezet als (automatische) back-upmogelijkheid.

75 JAAR WEGENWACHT

deel 3

De belangrijkste nadelen zijn:

- De gratis opslag is beperkt.
- U heeft een internetverbinding nodig om bij de bestanden te komen.
- De meeste clouddiensten werken met een speciale map op het apparaat. Alles wat daarin staat wordt opgeslagen. Dat betekent dat alles wat u veilig wilt stellen, verplaatst moet worden naar die map.
- Er zijn privacyzorgen. Clouddiensten kunnen gehackt worden. Zet dus niet alles in de 'cloud' en beveilig uw account met een sterk wachtwoord.
- Bij een faillissement van de clouddienst die u gebruikt, kunt u uw gegevens kwijtraken. Dat risico is echter nagenoeg afwezig bij de grote clouddiensten.
- Mocht uw computer besmet worden met ransomware, dan bent u afgesloten van de 'cloud'. Sommige diensten beschermen hiertegen door middel van versiebeheer. U kunt dan altijd terug naar een eerdere versie van een bestand.

Tekst SeniorWeb
Foto ANWB-beeldbank

Wilt u meer weten over de cloud?

De maand oktober staat bij SeniorWeb geheel in het teken van de 'cloud'. Met onder meer webinars over de verschillende clouddiensten en een quiz om uw kennis te testen, neemt SeniorWeb u mee in de wereld van de 'cloud'.

Ga voor meer informatie naar Seniorweb.nl/cloud. Heeft u nu al hulp nodig met de 'cloud' of een ander digitaal onderwerp? SeniorWeb-leden maken onbeperkt gebruik van computerhulp. Ook interesse? Word nu zes maanden gratis lid! Het lidmaatschap stopt automatisch. Ga naar Seniorweb.nl/anwb of bel met (030) 276 99 65.

*"Even voorstellen, mijn naam is Wouter van der Meer, oud buurjongen van het eerste wegenwachstation Naarden aan de IJsselmeerweg onder aan de afrit Muiderberg wat nu de A6 is. Mijn vader was kantonnier bij Rijkswaterstaat en onze noodwoning stond er naast met loods. Helaas heb ik geen foto's van het eerste ww-station en daar ben ik nu naar op zoek, fijne jeugdherinneringen. Mijn vraag: zijn er bij uw lezers nog oud medewerkers die mij een kopie gunnen?
Met vriendelijke groeten, Wouter van der Meer"*

Zo luidde de e-mail die de redactie eind vorig jaar ontving. Gewoon rondvragen leverde niets op. Tot Monique de Hair van het Historisch Archief van de ANWB en haar collega Rob Jongmans op zoek gingen.

Met de tekening die Wouter maakte, was de zoektocht in feite een 'eitje'.

*Foto gevonden. De man op de trap zou de heer Veening kunnen zijn. Weet iemand dat? Of heeft iemand toch nog een foto van dit wegenwachstation? Stuur die dan naar de redactie.
buitenband@vg-anwb.nl*

Wouter weet overigens nog een aparte anekdote die we u niet willen onthouden

"Een tienermeisje dook onder de Hollandse brug met haar hoofd op een steen met fatale afloop. De WW'ers op het station schoten te hulp.

Een wegenwachter, ik dacht De Groot, scheurde uit zijn broek tijdens de reddingsactie.

Mijn moeder was naaister geweest, dus Will Banis – een van de andere wegenwachters – kwam met die gescheurde broek bij haar of zij die wou repareren.

Dat gebeurde, broek klaar, maar Will bleef nog wel een uur zitten praten en ja zijn collega zat daar dus heel lang achter de telefoon in zijn onderbroek."

Genieten van de herfstkleuren

Elk jaargetijde heeft zijn charme, maar de herfst steelt toch de show. Met vaak overweldigende kleuren in de bossen, subtiele nevels in de ochtenden en spannende verhalen over de 'witte wieven' die vooral in het oosten van ons land kunnen opduiken. Tijd voor fiets- of wandelschoen!

2006 is het jaar waarin de bedenkers van het concept 'Happen en Trappen' in Asten in samenwerking met plaatselijke restaurants hun ideeën verwezenlijken. Dit is inmiddels uitgegroeid tot een landelijk concept en tegenwoordig is er keuze uit meer dan 200 routes waar in totaal 1000 restaurants aan liggen. Ook in België.

Happen en Trappen

Het leuke is dat u op deze manier bewegen mooi combineert met culinair genieten. Met andere woorden, u fietst de calorieën er meteen weer af! Met Happen Trappen rijdt u langs de mooiste plekjes van Nederland en België.

Tijdens die route doet u vijf verschillende restaurants aan. Op het startpunt begint u met een kopje koffie of thee met gebak. In dat restaurant krijgt u de routebeschrijving, de fietskaarthouder en verschillende vouchers die u de gehele dag kunt gebruiken.

Daarna begint u aan de eerste etappe naar het volgende restaurant om daar een voorgerecht te nuttigen. De volgende etappe brengt u naar een soepje, daarna naar het hoofdgerecht en in het laatste restaurant staat het nagerecht op uw menukaart. Via de laatste etappe fietst u weer terug naar het startpunt.

Kijk voor alle routes, restaurants op die routes en reserveringen op www.happenentrappen.nl.

Happen en Stappen

Volgens eenzelfde concept is er ook 'Happen en Stappen', voor de mensen die liever de wandelschoenen aantrekken dan op de pedalen staan. Op de wandelroutes liggen twee restaurants. Na de koffie met gebak op het startpunt, begint de wandeling naar een lekkere kop soep. Daarna wandelt u via de tweede etappe terug naar het startpunt voor een lunch- of hoofdgerecht. De routes beslaan gemiddeld zo'n vijf tot zeven kilometer per etappe. Alle informatie over 'Happen en Stappen' vindt u op www.happenstappen.nl.

Kwaliteit

De kwaliteit van de routes wordt via een unieke samenwerking met de gasten in de gaten gehouden.

Gasten ontvangen na elke boeking een evaluatieformulier waarop ze op alle fronten feedback kunnen geven over de route, de kwaliteit van de restaurants en alles wat 'voorbij komt'.

In die jaren is ook een mooie groep gasten verzameld, die onze routes willen 'proeffietsen' of 'proefwandelen' wanneer we daarom vragen. Vooral ook belangrijk als er bijvoorbeeld omleidingen zijn.

Het doel van de organisatoren is om alle routes zo aantrekkelijk mogelijk te houden en te zorgen voor een grote glimlach op de gezichten van gasten en restauranteigenaren.

Service

Deelnemers kunnen tot één dag voorafgaand aan de gekozen datum een

boeking plaatsen. Mocht het die dag onverhoopt slecht weer zijn dan kan de boeking ook tot één dag voorafgaand kosteloos worden geannuleerd of omgeboekt naar een nieuwe datum.

Walking Dinner

De jongste twijg aan de boom heet Walking Dinner. Een internationaal paradepaardje met stadswandelingen in de grote steden van Europa.

Door middel van zo'n wandeling met een uitgebreide routebeschrijving verkent u de stad en komt u langs hoogtepunten en bezienswaardigheden. Onderweg wachten een voorgerecht, een hoofdgerecht en een dessert, met telkens een leuke etappe tussen de drie restaurants.

Op www.walkingdinner.com vindt u alle informatie.

Cadeaubonnen

Wilt u iemand verrassen met een heerlijke dag uit? Geef dan een cadeaubon die voor elk route kan worden ingeleverd, voor een dag naar keuze.

*Tekst Happen en Trappen/Marga Feenstra
Foto ANWB-beeldbank en Marga Feenstra*

Korting via de ANWB

ANWB-leden kunnen profiteren van korting op onze routes met hun lidmaatschapskaart. Kijk daarvoor op <https://www.anwb.nl/landvananwb/happen-en-trappen>.

Varen over de woelige Friese baren

De Alde

Het prachtige, groene en waterrijke gebied van de Alde Feanen, was het doel van de excursie die Annette Notenboom reeds in 2020 in de steigers heeft gezet. Dit 4.000 ha tellende nationaal park ligt in de zuidoost hoek van Friesland.

Al heel snel was duidelijk dat de beide dagen die de vereniging voor dit uitje had gepland, enorm in de belangstelling zouden staan. De wachtlijst was lang en zeker niet alle leden konden mee. De gelukkigen hebben geweldig weer gehad. Zon, indrukwekkende wolken en een heel klein beetje regen tijdens de wandeling in Grou.

Op deze pagina's ziet u een collage van de excursie op 17 augustus. In verband met de privacy mogen alleen de deelnemers alle foto's zien en die hebben allen een persoonlijke mail ontvangen.

Feanen

Foto's Mieke Geursen
Tekst Marga Feenstra

Taaldingetje ...

Jiddisch

Het Jiddisch werd rond 1620 naar de Nederlanden gebracht door Duitse joden (Asjkenazim), die zich hier met name in Amsterdam vestigden. Zij vluchtten voor de vervolgingen in Duitsland (Asjkenaz=Duitsland). Aanvankelijk bleven zij hun Hebreeuws-Duitse mengtaal spreken in winkels, cafés en markten. Zo kwamen veel woorden vanuit het Jiddisch terecht in het Nederlands, of beter gezegd in het Amsterdamse stadsdialect. Niet zo gek, dat velen menen dat woorden als kinnesinne, gabber en mesjogge, typisch Amsterdams zijn. Dat zijn ze ook, maar hun moeder is Jiddisch! Uiteindelijk werden deze Jiddische woorden ook buiten Amsterdam in het taalgebruik opgenomen.

Jodenbreestraat in 1884 vanaf de Portuges synagoge. Uiterst links het Anatomisch Laboratorium, in het midden de achterkant van de Zuiderkerk(Stadsarchief Amsterdam)

Jacques van 't Riet is in 1966 bij de ANWB in dienst getreden met de belofte aan zichzelf, dat het niet voor de 'eeuwigheid' zou zijn. "Ik had een ander doel: leraar geschiedenis worden. Dat doel heb ik bereikt, maar er is geen leerling, die ooit les van mij heeft gekregen. De sector recreatie & toerisme binnen de ANWB is mijn arbeidsbiotoop geweest tot 2008. Naast geschiedenis, heb ik als interesse onze moedertaal. Uit die twee bronnen zal ik putten voor mijn columns."

Bijdrage Jacques van 't Riet
Bronnen Online Magazine Historiek, Noline van der Sijs-
Leenwoordenboek. Den Haag 1996.

Als ik een verklarende opsomming zou willen geven van de vele Jiddische woorden, die we in het Nederlands bijna dagelijks gebruiken, zou ik moeiteloos hier een paar pagina's kunnen vullen. Dat kan jammer genoeg niet, dus u moet het doen met een selectie. Ik hoop, dat u mij nu niet een onaardige gozer vindt. Daarmee heb ik het eerste woord te pakken:

- Gozer** Het woord komt van chatan=bruidegom. Voor ons is het een kerel, makker.
- Kinnesinne** Een van mijn favorieten vanwege dat rijmende 'inne'. Het komt van de twee Hebreeuwse woorden qin'a en sin'a, afgunst en haat. Als er onderlinge afgunst is, u herkent het vast, dan is er kinnesinne.
- Meier** Een woord dat we nog kennen van ons gulden-tijdperk. Als je er honderd van had, dan had je een meier ofwel een biljet van 100 gulden (van mei'oh=100). Welke vogel stond er op het biljet? Juist, de watersnip.
- Alles kits?** Ik weet nog wel, dat het onder mijn puberale vriendjes heel stoer was om bij de begroeting te zeggen: "alles kits achter de rits." Alles kits (in orde, goed) komt waarschijnlijk van het Jiddische 'gietes'. En dat lijkt verdraaid veel op het Duitse Gut(es).
- Jatten** Wie wel eens in een Joods Historisch Museum is geweest, heeft daar vast de zilveren blad/woordwijzer in de vorm van een handje met gestrekte wijsvinger bewonderd. Het Hebreeuwse jad betekent hand. Wij kennen jatten als handen, klauwen of het minder onschuldige jatten=stelen.
- Penoze** De oorsprong van het woord is nog onschuldig te noemen. Het komt van parnasah=werk, broodwinning.
- Bajes** En die penoze zien we het liefst in de bajes met hun broodwinning. Bajes is afgeleid van bajit=huus. De Nederlandse onderbuik hoor ik nogal eens beweren, dat die gasten in de bajes alles hebben: tv, sportzaal, bibliotheek en ze mogen hun telefoon houden, enz. Waarmee beweerd wordt, dat de bajesklant het net zo goed heeft als (t)huus.
- Lef** Als je lef hebt, doe je iets met heel je hart. Vervang de f door een v en je krijgt het Hebreeuwse lev, wat hart betekent.

Vitaal

Tekst en foto: Mieke Geursen

Om 11 uur bel ik aan op het adres van Aad Teeling. Ik zie geen beweging. Nog maar eens bellen. Misschien de bel niet gehoord. Aad is namelijk al 90. Weer niets! De mobiele telefoon biedt uitkomst: "Oeps, vergeten, ik ben niet thuis."

Anderhalf uur later sta ik oog in oog met een zich verontschuldigende Aad. Hij is druk met het gedeeltelijk ontruimen van zijn huis, want de verwarmingsbuizen in de kruipruimtes onder de appartementen worden vervangen en dat gaat ook bij Aad via de luiken in zijn appartement. Daarbij komt dat zijn vrouw Truus twee maanden geleden is opgenomen in een verzorgingshuis en hij haar daar dagelijks bezoekt. Aad is heel verdrietig dat hij haar na 63 jaar huwelijk niet meer de zorg kan geven die zij nodig heeft.

Aad is (1931) geboren in Noordwijk, waar vader een eigen autobedrijf heeft. Broer Wim en zus Annemarie volgen na hem. Vader werd 89 jaar; moeder 98! In 1958 trouwt hij met Truus Blom, op wie hij tijdens het Leidse 3-oktoberfeest stapelverliefd is geworden. Hij en Truus krijgen drie dochters. Inmiddels prijzen zij zich gelukkig met de aanvulling van drie kleinzoons, een kleindochter, twee achterkleinzoons en twee achterkleindochters.

Na de lagere school gaat Aad naar de ambachtsschool en volgt een opleiding tot automonteur. Hij start zijn loopbaan als monteur bij Touringcarbedrijf Beuk in Noordwijk. Na de volgende stap – de EVO/auto-keuringen – komt hij in 1965 via een tip van zijn broer Wim (die toen bij de KNAC werkte) terecht bij de ANWB in de buitendienst. "Ik heb met veel plezier op veel technostations en op de mobiele keuringsstations in Scheveningen en Hilversum gewerkt. Vaak onderling geintjes uithalen verhoogde de werksfeer beslist", zegt Aad. Na een herniaoperatie moet hij dit werk opgeven, maar beleeft daarna nog gouden jaren als directiechauffeur (Jan Barkhof) en op de Alarmcentrale bij onderdelenvoorzieningen Buitenland. Hij sluit in 1965 zijn carrière af met een onvergetelijke rit met de Mercedes autoambulance, samen met Kees Kooper, naar Portugal. De Mercedes zelf krijg pech en moet op reparatie wachten tot na het weekend. De heren hebben daardoor een prachtig, gezellig en ontspannen weekend in Lissabon! Een cadeautje!

Stil zitten is geen optie

Na de ANWB gaat hij aan de slag bij Autobedrijf Rooijakkers in Wassenaar. Tot vorig jaar brengt hij auto's en onderdelen door heel Nederland! Zijn rijbewijs is net weer voor 5 jaar verlengd; als enige ontbreekt daarop zijn motorrijbewijs! Hij is niet weg te denken bij Rooijakkers en wordt daar op handen gedragen! Met zijn allen gaan ze elk jaar naar de TT in Assen. Glunderend vertelt Aad: "Daarvoor hebben ze speciaal voor mij een motor met zijspan laten

bouwen." Nu werkt hij nog drie dagen in de week een paar uur op locatie. Hij zorgt dat alles in de kantine wordt verzorgd en de voorraad op peil blijft zodat er ook voor de vrijdagavondborrel voldoende hapjes en drankjes zijn.

Zijn 90ste verjaardag wordt in die kantine – die wordt verbouwd – gevierd. Aad zelf zorgt voor het bedienen van zijn gasten. Als verrassing en als kroon op zijn nimmer aflatende inzet hoort hij dan dat, na de verbouwing, de kantine 'Teelings Café' zal worden gedoopt!

Aad houdt wel van feestjes: "Ik ben 40 jaar lang lid geweest van de (helaas opgeheven) Wassenaarse carnavalsvereniging 'de Deijlknotsen". Bij zijn afscheid ontvangt hij zelfs voor zijn bijzondere verdiensten van B&W Wassenaar 'De Gemeentelijke Legpenning'!

Aad rijdt nog altijd auto en ook scooter! Of hij nog vitaal is, is eigenlijk geen vraag maar een feit! "Hoewel ik tegenwoordig wel wat eerder moe ben." Hij kookt elke dag voor zichzelf, drinkt een lekker biertje of wijntje. "Ik mis daarbij het gezelschap van mijn vrouw nog steeds", zegt hij met vochtige ogen.

Ondanks dat is zijn levensmotto:

"Het leven is een feestje, maar je moet zelf de slingers ophangen!"

Pensioen & Zorg

Een terugblik

Het werd tijd om eens werk te maken van ordenen en opruimen. Sinds de verhuizing in 2014 van Leiden naar Epse stonden er nog verhuisdozen met tijdschriften in de resthoekjes onder het schuine dak. Niet gemakkelijk toegankelijk en de verhuisdozen waren eigenlijk veel te zwaar. Het karwei is geklaard. De doorslag om te beginnen was een aanbieding van opbergboxen. Ja, niets menselijks is mij vreemd. Maar bij de ordening ontcom je er niet aan dat er dingen zijn die blijven kleven. Zo vind je de Kampioen van december 1991 met Gerard de Regt als 'onze man in Brussel'. Nu is hij voor de VG-ANWB 'onze man in de regio'.

Blijven hangen

Maar er is ook Verkeerskunde. Tot en met 1974 heette dat blad 'Verkeerstechniek' en de redactie bevond zich op de Verkeersafdeling. Het was leidend op het gebied van verkeer en vervoer en een sturend middel voor de ANWB om mede het mobiliteitsbeleid te bepalen. Het juni-nummer van 2014 was het laatste nummer onder de ANWB-vlag. Jammer, maar bij de ANWB-directie zal wel sprake zijn geweest van voortschrijdend inzicht. Verkeerskunde is echter blijven bestaan. De hoofdredacteur is de ANWB niet vergeten. In de laatste jaargangen zag ik ineens de namen van Ton Hendriks, Maarten Ligt en Wim van Tilburg. Ton en Maarten zijn net als ik bij de ANWB blijven hangen. Voor Wim was de Verkeers-afdeling te klein en hij ging – wel op het gebied van verkeer en vervoer – in grotere verbanden werken. Waarom in deze rubriek? De heren – destijds pas afgestudeerd en door mij aangenomen – zijn inmiddels met pensioen! Hopelijk gunnen ze zich even tijd om zich te verdiepen in het pensioen en het nabestaandenpensioen. Die verdieping is eigenlijk al te laat, maar het geeft wel inzicht in het al of niet moeten opbouwen van een reserve voor de achterblijvende partner.

Herinneringen

Bij dat speurwerk in dozen kwam ik ook nog een album tegen van mijn schoonvader die op 30 september 1980 met de vut ging bij het Ministerie van Justitie. Met de foto's kwamen de herinneringen boven. Een volle zaal met mensen met rokende pijpen, sigaren en sigaretten. Zijn dochter – mijn vrouw – Irma heeft de gedragen kleding dagen laten luchten! Wat een zegen dat het binnenklimaat tegenwoordig duidelijk verbeterd is. Wat onmogelijk leek kan dus wel. Nu nog het buitenklimaat!

Pensioen blijft een vraagteken

Het is stil in Den Haag. Het formeren van een nieuw kabinet mag lastig zijn. De uitwerking van het nieuwe pensioenstelsel is nog lastiger. Even leek het erop dat de stijgende rente het volgende jaar perspectief zou bieden op een indexering van het pensioen. Maar de rente is alweer aan het dalen. En als ik de deskundigen mag geloven zal de rente laag blijven. Of

beter gezegd door de Amerikaanse en Europese Financiële Instellingen laag gehouden worden. Een stijgende rente zou de staatsschulden nog groter maken en die schulden zijn door corona al danig vergroot. Maar ondertussen stijgt de inflatie. De kosten van levensonderhoud zijn vanaf 2004 al meer dan 20% gestegen. Dit jaar stijgen ze extra snel. Het ANWB pensioen is vanaf 2004 maar een kleine zes procent gestegen. Kortom, het wordt tijd dat er iets gebeurt om de koopkracht van gepensioneerden weer in balans te brengen.

ANWB creditcard

De ANWB-VISA creditcard is onderdeel van het jaarlijkse geschenk van de ANWB aan de medewerkers en de gepensioneerden, voor zover ze onder de daarvoor geldende regeling vallen. De vorige keer schreef ik al over problemen bij deze kaart. Uit reacties heb ik begrepen dat de problemen zo langzamerhand buiten het kader liggen van betrouwbare dienstverlening aan leden en dus ook personeelsleden. Zo worden er door ICS – de organisatie die de uitvoering voor VISA verzorgt – brieven rondgezonden met een leeftijdsbeperking van 75 jaar. Maar ook zijn er kaarten geblokkeerd waardoor de Franse tolpoortjes gesloten blijven. De informatie over het hoe en waarom is van de kant van ICS uiterst mager als ik het goed begrepen heb. Zelf ben ik inmiddels bijna 79, maar heb nog niets in de brievenbus gevonden over leeftijdsbeperkingen. Ik heb twee VISA kaarten (ANWB en Panda). Op beide staat een positief saldo. Het is mijn gewoonte om alvast te sparen voor een volgende vakantie zodat de rekeningen achteraf het vakantieplezier niet bederven. Tot voor kort leverde dat sparen nog rente op, maar dat is helaas vervallen. Wel is mij inmiddels duidelijk geworden dat de machtiging voor het maandelijks in termijnen afbetalen van de opgebouwde schulden in veel gevallen de boosdoener is. ICS wil graag zekerheid dat de betaalde rekeningen terugbetaald worden. Het is nuttig om in dat verband de kleine lettertjes van de Algemene Voorwaarden Gespreid Betalen Faciliteit van ICS nog eens te lezen.

Daarbij doet zich het probleem voor dat ICS via het Bureau Kredietregistratie (BKR te Tiel) wel inzicht heeft in de schulden en het afbetaalgedrag, maar niet in het totale vermogen van een kaarteigenaar. Een krediet van meer dan € 250, dat langer dan één maand loopt, staat bij BKR geregistreerd. Alle kredietgevers zijn wettelijk verplicht deze kredieten te melden. Ook als de schulden zijn afgelost bewaart BKR de informatie – waaronder het betaalgedrag – nog vijf jaar. Bij een dure telefoon, met een maandelijks aflossing kom je dus al automatisch bij BKR terecht. Ook als je een ton aan euro's op de bank hebt staan. Rest overigens wel de vraag waarom je die telefoon niet direct contant hebt afgerekend.

Beno Koens
bkoens@hetnet.nl

Leden

secretariaat

mutaties per 22 augustus 2021

Nieuwe (aspirant) leden

	Regio
Dhr. M.G. (Maarten) Horrevorts uit 's Gravenhage, ex-IT Specialist, Regio Den Haag West	41
Dhr. G. (George) de Breij uit Abcoude, ex-Wegenwacht, Regio Gooi e.o.	65
Dhr. L.A.M. (Luciën) Hilderink uit Enschede, ex-Senior Wegenwacht, Regio Twente e.o.	83
Mw. F.Th.W. (Debbie) van Geijn uit Voerendaal, ex-Vestigingsmanager en Winkelmedewerker, Regio Limburg Zuid	77
Dhr. J.P. (Jacques) Geelen uit Stramproy, ex-Wegenwacht, Regio Limburg Zuid	77
Dhr. J.T. (Joop) Verhoef uit Harmelen, ex-Wegenwacht, Regio Utrecht West	59
Dhr. J.C.A.E. (Johan) Bink uit Loon op Zand, ex-Wegenwacht, Regio Brabant Midden	71
Dhr. P.M. (Peter) Turk uit Wassenaar, ex-Administratief KBC, Regio Den Haag Noord /Wassenaar	47
Dhr. P.G.L. (Peter) van Buuren uit 's-Heer Abtskerke, ex-Route Wegenwacht, Regio Zeeland e.o.	62
Mw. G.L. (Gea) van der Laan-Averes uit Groningen, ex-Informatrice reisbureau, Regio Groningen/Drenthe Noord	92

Verhuisd

Dhr. A. Pels, binnen Den Haag (Regio 47)	26
Dhr. H.J. Huberts, binnen Hooghalen	92
Mw. J. Nool-van der Laan van Nieuwkoop (Regio 32) naar Heerenveen	89
Dhr. G. van den Bos van Leidschendam (Regio 23) naar Nunspeet	88
Dhr. N. Kranenburg, binnen Bodegraven	32

Overleden

Mw. A (Alida) de Lange-Taal uit Den Haag, overleden 17 juni 2021, echtgenote van dhr. R. (Roel) de Lange	38
Dhr. A.H.J. Vervlossen uit Tilburg, overleden 13 juli 2021	71
Dhr. H. Hekert uit Groningen, overleden 8 augustus 2021	92

Lidmaatschap overgezet op partner

Correctie Zomer Buitenband: Mw. S. van den Bosch-van Rijn uit Den Haag, weduwe van dhr. D.P den Bosch heeft NIET het lidmaatschap overgenomen van haar echtgenoot	41

Overleden en uitgeschreven

Dhr. H.C. van der Wende uit Veldhoven, overleden 23 mei 2021	74
Mw. G. Duinsbergen-van Lunteren uit Leusden, overleden op 30 juni 2021, weduwe van dhr. B. Duinsbergen	65
Mw. E.E. Lauwers-Cannegieter uit Den Haag, overleden op 4 augustus 2021	41
Mw. Y. de Bruijn-Delenclos uit Den Haag, overleden 13 augustus 2021	47

Opgezegd en uitgeschreven

Dhr. H.W. Diederix uit Den Haag	38
Dhr. L.W.M. Oss uit Hedel	60
Mw. L.A. Kempe-Hoendermis uit 's-Heer Hendrikskinderen	62
Mw. E.G.J. van der Zwan-Kottelaar uit Voorburg	26

VG-ANWB het land in

De VG-ANWB gaat vaker 'het land in'. Eerst met de succesvolle 'koffietafels', en straks in oktober met vijf regionale informatiebijeenkomsten waarvoor u rond 20 augustus een uitnodiging heeft ontvangen. Reageer zo snel mogelijk!

Twee thema's: **Pensioenen en Zorg** (het verlies van een partner).

Thema Pensioenen

- Bert Nollen zet de belangrijkste, actuele ontwikkelingen op pensioengebied op een rij, zoals:
- Anderhalf jaar geleden ging uw pensioen van het zelfstandige ANWB pensioenfonds over naar De Nationale APF, een algemeen pensioenfonds. Wat is er veranderd?
 - Nog zo'n vijf jaar en u krijgt een in hoogte wisselende pensioenuitkering. Wat is dit nu weer?
 - Komt het ooit nog goed met de indexering van onze pensioenuitkering?

Drs. Bert Nollen is namens de gepensioneerden van de ANWB vertegenwoordiger in het Belanghebbendenorgaan, dat toezicht houdt op De Nationale APF. Hij is een aantal jaren directeur geweest van het ANWB pensioenfonds en is momenteel penning-meester van de VG-ANWB.

Thema Zorg (het verlies van een partner)

Wat komt er op je af als je partner overlijdt? Beno Koens heeft dit helaas meegemaakt. Hij vertelt over dit verlies en de gevolgen daarvan, in het algemeen en persoonlijk.

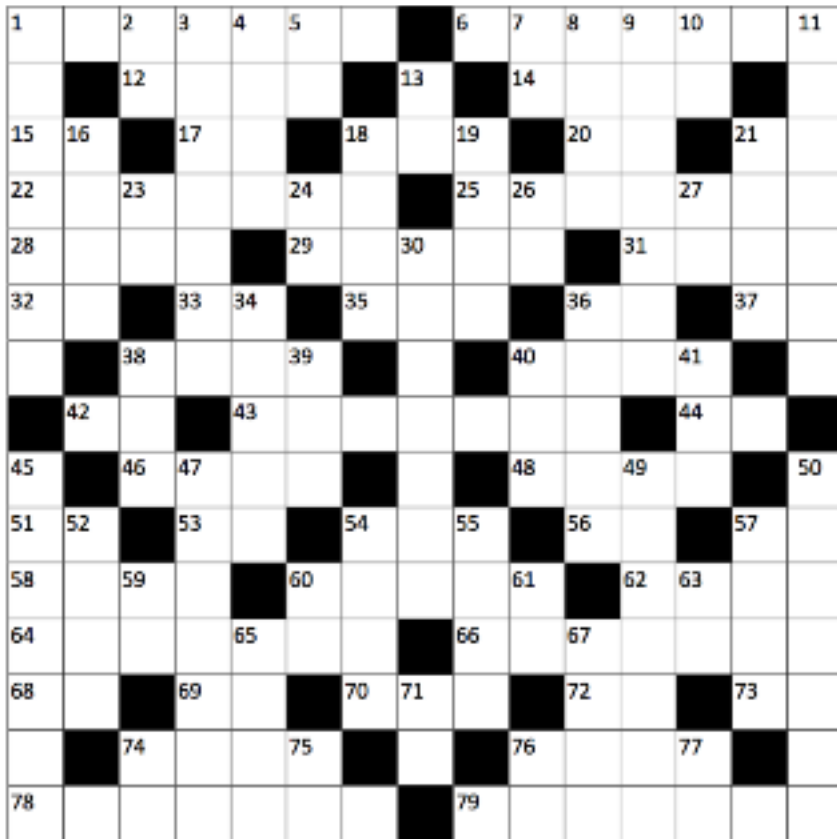
Ing. Beno Koens was verkeerskundige en belangenbehartiger in zijn tijd bij de ANWB en is oud-voorzitter en erelid van onze vereniging. In elk nummer van de Buitenband schrijft hij de vaste rubriek Pensioenen & Zorg.

Waar en wanneer?

- De vijf bijeenkomsten zullen worden gehouden op:
- dinsdag 5 oktober - Hotel van der Valk Assen
 - donderdag 7 oktober - Hotel van der Valk Gilze-Tilburg
 - dinsdag 19 oktober - Hotel van der Valk de Bilt-Utrecht
 - dinsdag 26 oktober - Hotel van der Valk Apeldoorn-de Canthare
 - donderdag 28 oktober - Hoofdkantoor ANWB Den Haag

Nu aanmelden

Deelname is voor u en uw eventuele partner gratis. Aanmelden kan uitsluitend via het digitale aanmeldingsformulier op de website. Het gebruik van dit formulier is veilig, simpel en snel. Het formulier kan op de PC worden ingevuld en ook op de tablet of smartphone. Inloggen is niet nodig, maar u moet wel uw naam en uw persoonlijke VG-ANWB relatienummer invullen dat in de uitnodiging is vermeld.

© ruiterpuzzel.nl

39	40	13	9	4	66	43	21	28	30	70

Horizontaal

1 Geneesmiddel 6 behandelde zieke 12 Bijbelse reus 14 omtrek 15 stilte 17 filmgenre (afk.) 18 moed 20 uitroep van verbazing 21 geloofsgemeenschap 22 afwijking van de rechtszinnige leer 25 droombeeld 28 meisjesnaam 29 kerkelijke zang 31 molen van een werphengel 32 Amsterdamse tijd (afk.) 33 windrichting 35 mak 36 lidwoord 37 persoonlijk voornaamwoord 38 paar 40 vogel 42 nachtspiegel 43 gekonkel 44 bezittelijk voornaamwoord 46 huisdier 48 deel van het gezicht 51 prima (afk.) 53 de onbekende (afk.) 54 luchtblaas in water 56 speciale politie-eenheid (afk.) 57 in het aangehaalde werk (Latijnse afk.) 58 deel van een straat 60 houdingen 62 familielid 64 beroep aan het hof 66 binnenhalen van gewassen 68 oudste stad 69 onder andere (afk.) 70 Europeaan 72 rivier in Frankrijk 73 de naam weet ik niet (afk.) 74 bouwterrein 76 het helpen 78 buitenberoep 79 beveiligingsberoep.

Verticaal

1 Specerij 2 lidwoord 3 direct voor gebruik gereed 4 horecagelegenheid 5 keurmerk 7 slee 8 middel om gedachten uit te drukken 9 personen in dienst nemen 10 jongensnaam 11 ophijsen 13 xenon (symb.) 16 vakantieverblijf 17 rand 19 vlies 21 leren band 23 autoteken Tunesië 24 roepia (afk.) 26 eenheid van licht (afk.) 27 selenium (symb.) 30 karige gift 34 gewicht bepalen 36 zuurdeeg 38 zeepwater 39 onderricht 40 telwoord 41 voegwoord 45 melkproduct 47 zich bevrijden van 49 stad in Zweden 50 toestel dat iets punts- of lijnsgewijs aftast 52 zanggroep 54 deugniet 55 jongensnaam 57 niet gesloten 59 voegwoord 60 dagdeel (afk.) 61 windrichting 63 astaat (symbool) 65 karakter 67 vlug 71 voorzetsel 74 soort ingenieur (afk.) 75 symbool voor ijzer 76 symbool voor helium 77 paardenkracht (afk.).

De oplossing van de kruiswoordpuzzel uit het zomernummer 2021 luidt:

SOLSTITIUM

Van de 33 inzendingen die wij ontvingen, kwamen er een per post en 32 per e-mail. De trekking door onze 'huisnotaris' heeft plaatsgevonden op 23 augustus jl..

De winnaar is geworden:

De heer Rein Oosterbos te Den Haag. Van harte gefeliciteerd!
De felicitatiebrief en de prijs, een VVV-cadeaukaart ter waarde van € 25, zijn inmiddels naar de winnaar verstuurd.

De oplossing van deze puzzel inzenden vóór 15 november 2021

Hans Middelraad
Stortemelk 22, 2401 BZ Alphen a/d Rijn
of per e-mail naar: puzzel@vg-anwb.nl

HERINNERINGEN

We hebben veel meegemaakt, foto's gemaakt met verhalen die soms op feestjes weer spraakmakend zijn.

Laat ons ook die foto's zien met het verhaal erachter! In de volgende Buitenband het verhaal van Peter Horvers die samen met 199 andere ROV-chauffeurs in 1999 naar Oostenrijk afreisde om auto's van onfortuinlijke vakantiegangers naar huis te brengen.

Uw herinnering krijgt ook een mooie plek in de Buitenband.

Stuur hem, mét foto, naar
buitenband@vg-anwb.nl